

કર્ત્ય, કાવ્યું, અનુમોદ્યું

કર્ત્ય, કાવ્યું, અનુમોદ્યું, જગત-ગામી કરમ નિંદે;
હે 'દાદા' શક્તિ આપો તો, અમે સૌ પાપને નિંદીએ. -----કર્ત્ય...

જીવાત્મા વાગોળે 'સંયોગ', તો નીકળે સાર અનુભવનો;
સકળ સંસાર છે અસાર, જગતનો માર ભવરણનો.

જગત નિંદા કરે જેની, તે કર્મો 'મન'થી ઉખાડો;
મનોવ્યાપારની શુદ્ધિ, હૃદયમાં 'દાદ' ઉતારો. ---હે 'દાદા'...

જીવાત્મા દેહધારીનો, અહમ્ દુભાય ના મુજથી;
મનન, વર્તન ને વાણીથી, રહું સમ્યક્ દિલો-સૂઝથી.

'રિલેટિવ' કોઈ પણ ધર્મે, ન કોઈને દૂભવું કોઈ દી;
કોઈનું ધર્મ-અવલંબન, ખસેડી પાડું ના ભોંયથી. ---હે 'દાદા'...

કોઈ સાધુ યા સાધ્વી હો, કે ઉપદેશક યા આચાર્ય;
હું તેની ગાઢ નિંદામાં, ન ખર્યું ક્ષણ યા સમયાર્ધ.

જે લોકે પૂજનીય થયા, અવિનય ના કરું તેનો;
કદી અપરાધમાં ના'વું, હો બુદ્ધિ શુદ્ધ-સ્થર મેણો. -----કર્ત્ય...

જીવાત્મા કોઈ પણ પ્રત્યે, તિરસ્કારી અભાવ ન હો;
મહી પણ દ્વેષ યા તો ડંખ, હૃદયના ભાવમાંયે ન હો.

ન ભાષા તંતીલી બોલું, ને વાણી કાઢું નાહી કઠોર;
કોઈ પણ દુષ્કૃત્યોમાં, શબદ ના વેડકું દઢોર. ---હે 'દાદા'...

જો સામે કોઈ આવું કરે, ત્યાં બોલું હું મૃદુ ભાષા;
ઋજુ ને સરળ મન-સૌમ્યા, જીવનમાં પામે સુખ-શાતા.

ગમ્મે તે લિંગધારી હો, નપુંસક, સ્ત્રી હો યા પુરુષ;
વિષય-વિકાર-કુદૃષ્ટિથી, કરું નહીં મન-વચન કુરૂપ. -----કર્ત્ય...

કોઈ પણ ખાણી-પીણીમાં, ન દૂધું ઐક્ય રસ લુબ્ધે;
બધો ખોરાક લઉં સમરસ, 'છ' રસ પોષક બનો તૃપ્તે.

હો જીવતાં યા તો મર્જાધીન, નજર સામે હો યા હો દૂર;
વિરોધી ગાઢ નિંદાયી, ન હો અપરાધના અંકુર. -----કર્ણુ...

અમારો માલ કળિયુગી, નથી કંઈ જોશ પૂઠિયામાં;
નથી ભંગારમાં બરકત, કરુણા છાંટો લૂખ્યામાં.

ત્રિઅંગી ઐક્ય ઉપયોગે, સ્વ-પૂર્ણી ભાવના ભાવું;
હે 'દાદા' ! શક્તિ આપો ને, પરમ ઉપકાર 'આ' ગાવું. -----કર્ણુ...

